

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010602
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010602.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému G. C. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 30. júna 2016 odvolania obžalovaného G. a prokurátora v neprospech obžalovaného, podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.apríla 2016, sp. zn. 3T/182/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného G. C. a prokurátora z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.apríla 2016, sp. zn. 3T/182/2015, bol obžalovaný G. C. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 31.7.2015 v čase okolo 11.45 hod. v D., na Z. U. sv. V. č. XX, pod oknami predmetnej bytovky onanoval tak, že jednu nohu si vyložil na schod, druhú nohu mal pod schodmi a ľavou rukou, ktorú mal vloženú do vrečka nohavíc, sa sexuálne ukájal tak, že masturboval, pričom ho z okien resp. balkóna predmetnej bytovky súčasne videli svedkovia C. G., Y. G., T. G. a K. G., pričom u všetkých poškodených uvedené konanie obžalovaného vyvolalo pohoršenie.

Za tento trestný čin bol obžalovaný G. C. odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s tým, že podľa 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadli odvolaniami obžalovaný G. C. a prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný G. C. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku pre nesprávnosť výrokov o vine a treste, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ale predovšetkým z dôvodu, že skutok kladený mu za vinu nespáchal. V súlade s obhajobou obžalovaného prednesenou už v konaní pred okresným súdom, uviedol, že dôvodom, pre ktorý obžalovaný napáda konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku je skutočnosť, že okresný súd svoje odsudzujúce rozhodnutie oprel aj o znalecký posudok znalkýň z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Danice Caisovej-Škultétyovej a MUDr. Eleny Medveckej napriek tomu, že aj keď duševný stav vyšetrujú vždy dvaja znalci z odboru psychiatrie, on bol vyšetrený iba jednou zo znalkýň - MUDr. Danicou Caisovou-Škultétyovou a to dňa 14.októbra

2015 v ÚVTOS Košice-Šaca a preto už len takýto posudok mal byť dôvodom pre odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi. Keďže sa tak nestalo, v neskoršom štádiu trestného konania do úvahy prichádzalo už len rozhodnutie súdu podľa § 285 písm. a/ Tr. por., teda jeho oslobodenie spod obžaloby. Odhliadnuc od vyššie uvedených skutočností ani na základe ďalších vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní mu nebolo spáchanie skutku v žiadnom prípade preukázané, keď predovšetkým svedkovia C. G., Y. G., T. G. ani K. G. nemohli zo vzdialenosti, z ktorej sa na neho pozerali vidieť, čo konkrétne s rukou vo vrecku nohavíc robil, pretože je to objektívne nemožné. On sa určite sexuálne neukájal, nemasturboval, preto jeho konanie ani nemohlo u nikoho vyvolať žiadne pohoršenie. Okresný súd pritom jeho návrh na doplnenie dokazovania výsluchom ďalších svedkov, ktorí by potvrdili jeho obranu odmietol a nesprávne neuveril tomu, že jeho zdravotné problémy a bolesti v inkriminovaný deň u neho vyvolali potrebu masírovať si prostatu, a aj oblasť podbruška. Odhliadnuc od všetkých doteraz uvedených okolností, pokiaľ sa týka trestu, tento mu bol uložený v neprímerane prísnej výmere najmä aj s poukazom na závery znaleckého posudku, i keď z jeho pohľadu nezákonného, podľa ktorého však boli jeho ovládacie schopnosti v čase skutku znížené do polovice a preto v jeho prípade nebolo na mieste ukladať mu určený trest, ale ochranu spoločnosti a jeho nápravu by určite účinnejšie zabezpečilo adekvátne liečenie. On pritom navyše od posledného vykonaného trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý si vykonal dňa 27. októbra 2011, žil riadnym životom pracujúceho človeka. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne, aby sám po doplnení dokazovania rozhodol tak, že spod obžaloby bude oslobodený podľa § 285 písm. a/ Tr. por.. V prípade, ak by sa odvolací súd s jeho odvolacími námietkami týkajúcimi sa nezákonnosti konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo a námietkami, týkajúcimi sa výroku o vine a uloženom ochrannom liečení nestotožnil, navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zrušil vo výrokoch o treste a ochrannom liečení a sám rozhodol tak, že alternatívne u neho buď podľa § 40 ods. 1 písm. d/ Tr. por. upustí od potrestania, alebo mu uloží miernejší trest za použitia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. za súčasného uloženia ochranného ambulantného sexuologického liečenia podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zák..

Prokurátor odvolaním napadol rozsudok v neprospech obžalovaného G. C. len pre nesprávnosť výroku o uloženom treste odňatia slobody, ktorý považoval za neprímeraný, príliš mierny predovšetkým s poukazom na to, že stíhaný skutok bol u obžalovaného G. C. v poradí už druhým sexuálne motivovaným trestným činom, ktorého spáchaniu nezabránil ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý obžalovaný G. C. vykonal vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/287/2003. Pri takom trvaní trestu v označenej veci je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby v tejto veci pre obžalovaného neprímerane mierne. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pritom spochybňoval dokonca aj správnosť jeho predošlého odsúdenia, z čoho je zrejme jeho nekritický postoj ku skutku, k svojmu konaniu aj k vykonaným dôkazom a vyplýva z toho, že skôr uložený trest nemal na obžalovaného želaný vplyv ani prevýchovný účinok. Okresný súd pri určovaní trestu síce prihliadol na prevahu priťažujúcich okolností u obžalovaného, ale charakter stíhaného skutku s ohľadom na osobu obžalovaného odôvodňujú uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody. Navrhol preto, aby odvolací krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti uloženého trestu a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 1, § 38 ods. 4 a § 37 písm. m/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere v strede upravenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nadriadená prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na správne dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a keďže sa s nimi stotožnila, navrhla rozhodnúť spôsobom uvedeným v závere odvolania prokurátora a obžalovanému po zrušení výroku o treste uložiť prísnejší trest odňatia slobody pri strede zákonnej trestnej sadzby.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 27. mája 2016, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 30. júna 2016 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným a prokurátorom v odvolaniach napadnutých výrokov o vine, treste a ochrannom opatrení, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom

zistil, že odvolania obžalovaného G. C. a prokurátora nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného G. C., závery znaleckého posudku znalkýň z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Danice Caisovej-Škultétyovej a MUDr. Eleny Medveckej a výpovede znalkýň na hlavnom pojednávaní (nezistil pritom právne relevantné okolnosti, ktoré by spochybňovali procesný postup pri vyhotovení znaleckého posudku, ako sa toho domáhal obžalovaný vo svojom odvolaní), tiež i listinné dôkazy a z nich aj trestný spis Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/287/2003, ale predovšetkým o priame dôkazy, svedecké výpovede K. G., T. G., C. a Y. G., ktorí od začiatku trestného stíhania i na hlavnom pojednávaní bez akejkolvek zmeny výpovede jednoznačne potvrdzovali, že obžalovaný v inkriminovanom čase pod oknami ich „bytovky“ onanoval, čo v nich vyvolalo pohoršenie (z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 287/03 zo dňa 22.marca 2004) bolo pritom zistené, že obžalovaný G. C. už bol v minulosti za iné protiprávne, i keď závažnejšie konanie sexuálneho charakteru, právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, keď pritom aj v tomto konaní svoju vinu popieral) na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal, o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný G. C. spáchal skutok spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Okresný súd preto dôvodne neakceptoval nielen obhajobné tvrdenia obžalovaného, keďže boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi a pritom správne vyhodnotenými okresným súdom, ale správne z dôvodu nepotrebnosti neakceptoval ani návrhy obžalovaného na vykonanie ďalších dôkazov - vypočutie svedkov C. K., G. V. i E. H.. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného G. C. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním obhajobných tvrdení obžalovaného prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten podrobne, presvedčivo a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného G. C. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne, presvedčivo a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu veci a právnej kvalifikácie konania, správne postupoval aj pri ukladaní trestu obžalovanému G. C., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému postupom podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. pre prevažujúci pomer priťažujúcich okolností vo výmere jeden rok so súčasne uloženým ochranným sexuologickým liečením v ústavnej forme je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistený prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, ako aj pomery obžalovaného, jeho zdravotný stav a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu okresný súd vyvodil správne nielen záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a je výkon trestu odňatia

slobody nevyhnutný, ale aj zákonu zodpovedajúci záver, že pritom u obžalovaného, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti (jeho ovládacie schopnosti boli znížené do polovice následkom uvoľnenia averzívneho mechanizmu v sexuálnych systémoch; obžalovaný nemá dostatok zábran, aby potlačil nutkavosť libida), s prihliadnutím na jeho doterajší život i okolnosti prípadu by uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody bolo pre obžalovaného ako páchatela neprimerane prísne a že za súčasného uloženia už vyššie spomenutého ústavného ochranného liečenia je možné u neho dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania - vo výmere jeden rok. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného G. C. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech a ani v neprospech obžalovaného vo vzťahu k výrokom o vine, treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom opatrení, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného ani prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania obžalovaného G. C. a prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.